

Inv. nr. 17/2017

KANDE (AKVAMANJLE) I FORM AF EN OKSE. FRITTEGODS BEMALET MED SORT OG BLÅT UNDER EN KLAR GLASUR

IRAN, KASHAN; 13. ÅRHUNDREDES BEGYNDELSE

H: 20; L: 18,8; B: 8,5 CM

Kander udformet som okser har i Iran en historie, der går længere tilbage end islam. Ikke mindst i perioden ca. 1150 til 1250 var de og figurer af andre dyr og mennesker populære både i Iran og i Syrien.¹ Med sin tydelige tud, der danner oksens mule, sin påhældningsstuds på ryggen og det lille håndtag er der ikke nogen tvivl om kandens funktion, mens brugen af andre figurer kan være mere uklare.

Dekorationer af denne specifikke type er oftest udført med lustre og gerne i den såkaldte Kashan-stil, hvor hovedmotiverne er udsparet mod lustrebaggrunden, som yderligere er gjort mindre bastant ved at der er indridset små spiraler og andre kruseduller². Som noget usædvanligt er denne stil her overført til underglasur-dekoration i sort og blå.

Typisk er de påmalede motiver unaturalistiske eller fremmede for det

dyr de dekorerer. Oksen har ganske vist øjne og antydningen af en hale, men pelsen er erstattet af spiraler, små fugle, forskellige bånd, geometriske former og kruseduller, samt et bredt bånd med en persisk indskrift. Det er en strofe fra et digt af Omar Khayyam (1048 – 1131), der kan oversættes: ”Oh, gid der var et fredfyldt sted”.

- ¹ *Oliver Watson: Persian Lustre Ware, London 1985, s. 88–108. Engelsk: “If only there were occasion for repose”*
- ² *Melanie Gibson: “Ceramic Sculpture from the Medieval Islamic World” i Hadeeth ad-Dar, 35, 2012 s. 24–28 og Oliver Watson: Persian Lustre Ware, London 1985, s. 117–121.*

Publiceret i:

Sotheby’s, London, 26/4- 2017, lot 168;

Joachim Meyer, Rasmus Bech Olsen og Peter Wandel: *Mere end ord: kalligrafi fra den islamiske verden*, Davids Samling, København 2024, kat. 71, s. 216-217;